

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด
“สีสันและความสุขแห่งผิขนน้ำ”

The Creation of Fine Arts: The Colors and
Happiness of Phi Khon Nam Series

สิทธิวัฒน์ มีวันคำ ¹	Sittiwat MeewanKhum
นัฐวุฒิ กองลี ²	Nattawut Konglee
ศุภณัฐ ชะเมาะชาติ ³	Suparnut Chamorchat
จุฬาวดี มีวันคำ ⁴	Julawadee Meewankhum

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของ
ประเพณีผิขนน้ำ บ้านนาช่าง อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย 2) อธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์

¹ดร.สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ติดต่อ
ได้ที่: moom045@gmail.com

¹Dr., Program in Visual Arts, Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei
Rajabhat University, e-mail: moom045@gmail.com

²สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ติดต่อได้ที่:
kang420.konglee@gmail.com

² Lecturer, Program in Visual Arts, Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei
Rajabhat University, e-mail: kang420.konglee@gmail.com

³สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ติดต่อ
ได้ที่: Mikezaza63@gmail.com

³Lecturer, Program in Visual Arts, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Uttaradit Rajabhat University, e-mail: Mikezaza63@gmail.com

⁴ดร. อาจารย์, สำนักวิชาศึกษาทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ติดต่อได้ที่: julawadee.
me@udru.ac.th

⁴Dr., Program in Visual Arts, Faculty of Humanities and Social Sciences, Udon Thani
Rajabhat University, e-mail: julawadee.me@udru.ac.th

งานจิตรกรรม ชุด "สีสันและความสุขของผีขนน้ำ" และ 3) วิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม ชุด "สีสันและความสุขของผีขนน้ำ" เป็นงานวิจัยแบบคุณภาพเชิงสร้างสรรค์ มีวิธีการวิจัย 5 ขั้นตอน คือ 1) เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการถ่ายภาพและศึกษาประเพณีผีขนน้ำ 2) ขั้นตอนการสร้างสรรค์ เป็นการอธิบายถึงวิธีการสร้างงานจิตรกรรม 3) เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ โดยการจัดแสดงนิทรรศการงานจิตรกรรมชุด "สีสันและความสุขแห่งผีขนน้ำ" ในหอศิลป์ที่มีมาตรฐาน และ 4) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและนำเสนอผลการวิจัยเชิงบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีผีขนน้ำบ้านนาข้าวอำเภอเชียงคน จังหวัดเลย เป็นประเพณีที่มีความเชื่อเกี่ยวกับการนับถือผี การขอต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ช่วยเกิดความอุดมสมบูรณ์มาสู่หมู่บ้าน และเป็นการรำลึกถึงบุญคุณของวัวควาย ที่ช่วยเหลือเป็นแรงงานในการทำนา 2) ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด "สีสันและความสุขแห่งผีขนน้ำ" มี 6 ขั้นตอน คือ (1) ทำภาพร่าง (2) เตรียมพื้นผิวผ้าใบ (3) ระบายสีน้ำหนังก่อน (4) ระบายสีน้ำหนักเข้ม (5) ขูดเช็ดสี และ (6) เคลือบภาพ และ 3) การวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมชุด "สีสันและความสุขแห่งผีขนน้ำ" พบว่า มีการขบขัน สีและเส้น และความเป็นกึ่งนามธรรมและแสดงพลังอารมณ์ในผลงาน เทคนิคการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมชุด "สีสันและความสุขแห่งผีขนน้ำ" สร้างองค์ความรู้เรื่องการขบขันเส้นและสีที่กระจายอยู่ทั่วภาพ และความรู้เรื่องเทคนิคการ "ขูดเช็ดสี" ด้วยอารมณ์ที่ฉับพลันทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหว มีการลดทอนรูปทรงผีขนน้ำจึงมีความเป็นกึ่งนามธรรมและแสดงพลังอารมณ์

คำสำคัญ: การสร้างสรรค์ ความสุข จิตรกรรม ผีขนน้ำ สีสัน

Abstract

This research aims to 1) study the background and significance of the Phi Khan Nam tradition, 2) explain the creation of fine arts "The Colors and Happiness of Phi Khon Nam Series", and 3) analyze the artwork of "The Colors and Happiness of Phi Khon Nam Series". This research is creative qualitative research with five steps: 1) collect data by taking pictures and studying the Phi Khan Nam tradition, 2) creative process by explaining the

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิখন้ำ”

method of creating the artwork, 3) disseminate the creative artwork by organizing an exhibition of paintings called “Colors and Happiness of Phi Khan Nam Series” in the standard of art gallery, and 4) analyze data by content analysis and presenting descriptive results.

The reserch results found the origin and significance of the Phi Khan Nam tradition of Ban Na Sao, Chiang Khan District, Loei Province. The Phi Khan Nam is a tradition that believes in worshipping ghosts, asking the sacred to help bring prosperity to the village, and commemorating the kindness of cows and buffaloes that help provide strength in rice farming. 2) The process of creating the painting series “Colors and Happiness of Phi Khan Nam” has six steps: 1) Making a sketch, 2) Preparing the canvas surface, 3) Applying light colors, 4) Applying dark colors, 5) Scraping and wiping the color, and 6) Glazing the picture. 3) The analysis of the painting series “Colors and Happiness of Phi Khan Nam” found an emphasis on colors, lines, and expressionism. The creation of fine arts technique “The Colors and Happiness of Phi Khon Nam Series” creates knowledge about emphasizing lines and colors that are scattered throughout the image and knowledge about the technique of “scraping and wiping the color” with sudden emotions that make the image move. The shape of Phi Khan Nam is reduced, so it has a semi-abstract and expressionism.

Keywords: Creativity, Happiness, Painting, Phi Khon Nam, Colors

บทนำ

จังหวัดเลยเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีสภาพภูมิประเทศทั้งดงามน่าสนใจและมีอากาศหนาวเย็น มีทรัพยากรและทุนทางสังคมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งในเชิงธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติภูเรือ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง และในเชิงศิลปวัฒนธรรม เช่น วัดพระธาตุศรีสองรัก ประเพณีผีตาโชน ประเพณีแห่ผิখন้ำ ซึ่งประเพณีแห่ผิখন้ำนั้น เป็นการละเล่นที่สืบทอดกันมา

อย่างยาวนานและมีความสำคัญต่อชุมชนโดยมีพิธีกรรมและมีการละเล่นใส่ชุดและหน้ากากผีขนน้ำที่มีความสวยงามอย่างน่าสนใจ

“ประเพณีผีขนน้ำ” บ้านนาข้าว อำเภอยะรัง จังหวัดเลย เป็นการละเล่นที่สืบทอดกันมายาวนานในบุญเดือนหก คือ วันแรม 1-3 ค่ำ เดือน 6 การละเล่นผีขนน้ำผู้เข้าร่วมจะแต่งกายคล้ายวัวและควายที่มีขนตามลำตัว ส่วนที่มานั้นอาจเกิดจาก 2 นัยยะ คือ 1) เป็นความเชื่อที่เกี่ยวกับวิญญาณของวัวและควายที่ตายไปแล้ว แต่ดวงวิญญาณยังล่องลอยตามลำห้วย เมื่อชาวบ้านไปใช้น้ำก็จะตามคนเข้ามาในหมู่บ้าน และ 2) คือมาจากการละเล่นผีขนน้ำเป็นประจำทุกเดือน 6 แล้วได้เกิดฝนตกทุกครั้ง จึงเรียกว่า ผีขนน้ำ (ไทยโรจน์ พวงมณี, 2554: 70)

ที่มาของงานวิจัยสร้างสรรค์ในครั้งนี้เกิดจากการที่ผู้วิจัยได้ออกท่องเที่ยวในงานประเพณีผีขนน้ำ และมีความประทับใจหลายอย่าง เช่น บรรยากาศความสนุกสนานของเทศกาล แนวความคิดที่ให้เคารพและรำลึกถึงบุญคุณของวัวและควายที่เคยให้ความช่วยเหลือและโดยเฉพาะความประทับใจในตัวผีขนน้ำที่มีความสวยงามและเด่นชัดได้อย่างสนุกสนาน จึงเกิดจินตนาการเป็นภาพความงามโดยมีเส้นสีที่หลากหลาย เคลื่อนไหว เลื่อนไหลไปในตัวและรอบตัวผีขนน้ำ จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญให้กับผู้วิจัยที่ต้องการถ่ายทอดภาพในใจนั้นเป็นผลงานจิตรกรรมความสำคัญและคำถามของการสร้างสรรค์นั้น จะใช้เทคนิคและวิธีการในการถ่ายทอดให้เป็นภาพจิตรกรรมอย่างไร เพื่อให้ผลงานจิตรกรรมนั้นจะสามารถสื่อถึงความสนุกสนานของสีที่กำลังเคลื่อนไหวล้อมรอบตัวผีขนน้ำดังภาพในจินตนาการ

ตัวผีขนน้ำเป็นสัญลักษณ์ทางศิลปะที่สำคัญของเทศกาลนี้ มี “หน้ากาก” ที่มีใบหน้าลักษณะคล้ายคลึงกับหน้าของวัวและควาย ที่ทำด้วยวัสดุจากธรรมชาติ ระบายสีและคลุมด้วยผ้าสีสดใส นำมาสวมใส่ในพิธีการและเมื่อรวมตัวกันผีขนน้ำหลากสีจะร่วมกันเต้นร่าอย่างสนุกสนาน และด้วยสีสดใสของตัวผีขนน้ำและท่วงท่าที่เต้นร่าอย่างมีความสุขนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์พบเห็นแล้วเกิดแรงบันดาลใจและจินตนาการ เป็นภาพเส้นแสงสีที่สดใสกำลังเคลื่อนไหวล้อมรอบตัวผีขนน้ำและกระจายไปรอบ ๆ บรรยากาศบริเวณนั้น จึงต้องการนำภาพความประทับใจนั้น ถ่ายทอดสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมชุด “สีสดใสและความสุขแห่งผีขนน้ำ” ด้วยเทคนิคสีอะคริลิกผสมสีอะทอนแสงน้ำหนกอ่อนทับซ้อนสีน้ำมันน้ำหนกเข้มแบบบางใส และชุดเช็ดขณะที่ยังมันเปียกบนผ้าใบ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีผิชนน้ำ บ้านนาข้าวอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
2. เพื่ออธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ”
3. เพื่อวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ”

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานชุด “สีสันความสุขแห่งผิชนน้ำ” เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์งานจิตรกรรม โดยกำหนดวิธีวิจัย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีผิชนน้ำ 2) ขั้นตอนการสร้างสรรค์ 3) เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ 4) เครื่องมือในการวิจัย 5) เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล มีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีผิชนน้ำ คือ การศึกษาข้อมูลความเป็นมาเกี่ยวกับประเพณีผิชนน้ำทั้งทางด้านเอกสารบทความวิชาการ และการถ่ายภาพตัวผิชนน้ำและภาพรวมในงานเทศกาล และนำภาพถ่ายนั้นมาคัดเลือกเพื่อดำเนินการในขั้นตอนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมต่อไป

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ คือ ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ” มี 6 ขั้นตอน คือ การทำภาพร่าง เป็นการเลือกภาพถ่ายผิชนน้ำเพิ่มเติมเส้นสีด้วยแอปพลิเคชันโปรครีเอท เพื่อกำหนดภาพรวมของงานจิตรกรรม ทำพื้นผิวผ้าใบด้วยการทาสีอะคริลิกสีขาวให้เกิดเส้นนูนขึ้นด้วยแปรงระบายสีน้ำหนังก่อนด้วยสีอะคริลิกผสมสีสะท้อนแสง จากนั้นระบายสีน้ำมันสร้างน้ำหนังกกลางและเข้ม เน้นสีที่มีความโปร่งใสและเปียกชุ่ม ในขณะที่ยังไม่แห้งจะทำการขีดขีดสีด้วยวัสดุ เช่น กระจกขั้วสีและยาง ด้วยอารมณ์ฉับพลัน เพื่อให้เกิดเส้นที่ลากลายกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ แสดงถึงอารมณ์ของเส้นสีที่เคลื่อนไหวและขั้นตอนสุดท้ายทำการเคลือบภาพด้วยสเปรย์วานิชเคลือบภาพสีน้ำมัน

3. เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ คือ การอธิบายวิธีการเผยแพร่ผลงานดำเนินงานโดยการจัดแสดงนิทรรศการจิตรกรรมในชื่อ “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ” (The colors and happiness of Phi Khon Nam) ณ ศูนย์ศิลปปรีติธรรม โรงเรียนศรีสงคราม

วิทยา ตำบลศรีสงคราม อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ซึ่งเป็นหอศิลป์ที่มีมาตรฐานและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการคัดกรองผลงาน แสดงผลงานไม่ต่ำกว่า 15 ชิ้น มีพิธีเปิดนิทรรศการและการแจกสูจิบัตร

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและนำเสนอผลการวิจัยเชิงบรรยาย การจัดแสดงนิทรรศการจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ” (The colors and happiness of Phi Khon Nam)

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยการสร้างสรรค์ผลงานชุด “สีสันความสุขแห่งผิชนน้ำ” นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีผิชนน้ำ บ้านนาข้าวอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเลย

ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมาและความสำคัญของ “ประเพณีผิชนน้ำ” บ้านนาข้าว อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเลย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่า มีชาวลาวอพยพย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐานและอาศัยอยู่ในประเทศสยามในขณะนั้น มีการสร้างวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละกลุ่ม โดยมีวัฒนธรรมเดิมจากชาวลาวถ่ายทอดสืบต่อกันมา บางกลุ่มสร้างวัฒนธรรมขึ้นมาใหม่ซึ่งทำให้เกิดความเชื่อที่สืบต่อกันมา เช่น ความเชื่อในการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเทวดาเรียกว่า “แถน” เป็นชื่อเรื่องเทวดาระดับสูงกว่าเทวดาทั้งหลายในสวรรค์ และมีการจัดพิธีกรรมเพื่อแสดงถึงความศรัทธาควบคู่ไปกับการนับถือศาสนา ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้เกิดความสุขและความอุดมสมบูรณ์ (สาลิ รักสุทธิ, 2555: 1)

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ”

ความเป็นมาของประเพณีผิชนน้ำ สันนิษฐานว่าเป็นพิธีกรรมเช่นไหว้บรรพบุรุษของคนในหมู่บ้านนาข้าว เดิมมีเผ่าไทยพวนที่อพยพมาจากหลวงพระบาง มีความเชื่อเรื่อง “ปู่เยอ ย่าเยอ” เข้ามาอยู่อาศัย ซึ่งประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับยุคกรุงศรีอยุธยาได้มีการกล่าวไว้ในตำนานพระธาตุศรีสองรักไว้ว่า สมเด็จพระมหาจักรพรรดิแห่งกรุงศรีอยุธยาและพระไชยเชษฐาธิราชแห่งศรีสัตนาคนหุต ได้เดินทางผ่านเมืองซึ่งหนึ่งในนั้นคือ “เจ้าแสนเมือง” ได้ร่วมสร้างพระธาตุนี้ แต่ขณะเดินทางกลับได้เสียชีวิตและมีการสร้างศาลขึ้นที่บ้านนาข้าว และมีพิธีบวงสรวงการแสดง “แมงหน้างาม” (แมงหน้างาม คือ คำศัพท์ที่คนในพื้นที่ใช้เรียกตัวผิชนน้ำ) สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 1: ขบวนแห่ผิชนน้ำ

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2565ก)

ภาพที่ 1 เป็นภาพเหล่าผิชนน้ำที่รวมตัวตั้งแถวเข้าร่วมงานขบวนแห่ผิชนน้ำ ณ ศาลเจ้าปู่บ้านนาข้าว ตำบลนาข้าว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ทรงสิริ วิชิรานนท์ นักวิชาการได้บันทึกและสรุปถึงประเพณีผิชนน้ำไว้ว่า คำว่า “ผิชนน้ำ” มีคำว่า “ผิชน” มาจากความเชื่อที่เล่าต่อกันมาว่า ผิชนน้ำเป็นวิญญาณของวัวควายที่ตายไปแล้ว แต่วิญญาณยังคงลอยอยู่ตามบริเวณห้วย หนอง คลองบึง และเมื่อชาวบ้านไปตักน้ำมาใช้ วิญญาณก็จะตามคนเข้ามาในหมู่บ้าน ซึ่งชาวบ้านได้ยินเสียงกระดิ่งแต่ไม่เห็นตัวตน จึงเรียกว่า “ผิชนวัว” หรือ “ผิชนควาย” ชาวบ้านจึงได้แต่งตัวโดยใช้เศษผ้ามาตัดเย็บให้คล้ายขนวัวควาย และทำหน้ากากคล้ายกับวัวควายมีเขา และอีกหนึ่งคำที่ชาวบ้านเรียก คือ “แมงหน้างาม” หรือตัวหน้าสวย

การละเล่นผีชนน้ำ หรือ แมงหน้างาม นั้น มีการกำหนดวันเล่นโดยการทำพิธีผ่านร่างทรง (ซึ่งเชื่อกันว่า เจ้าเมืองแสนได้เข้าร่างทรงของคนที่ชาวบ้านเรียกว่า นางเทียม นางแต่งหรือจ้ำ) เมื่อได้วันที่กำหนดแล้วจะเตรียมเครื่องเช่นไห้ เช่น เหล้า หมากพลู บุหรี่ ผ้าแดง 1 เมตร และ เครื่องทรง 1 ชุด เมื่อประกอบพิธีและวิญญานเจ้าแสนเมืองได้เข้าร่างนางเทียมแล้ว แล้วให้นางแต่งถามถึงความเป็นตายหรือโชคกลางประจำปี และร่างทรงจะพากันร้องรำทำเพลงกันอย่างสนุกสนาน

การเตรียมงาน ชาวบ้านต่างจัดเตรียมชุดผีชนน้ำ โดยใช้ไม้จากต้นพญาสัตบรรณ (ต้นตีนเป็ด) ตัดแต่งด้วยมีดให้เป็นรูปหน้ากาก กว้างประมาณ 30 เซนติเมตร และยาวประมาณ 50 เซนติเมตร ระบายสีน้ำมันตกแต่งเป็น ตา คิ้ว ปาก หน้าผาก ประดับกระຈกหรือกระดาษแก้ว ใช้ไม้ไผ่ประดับเป็นเขา ใช้ผ้าสีสันทัดใส่ทำชุดผ้าเป็นริ้วแทนขนของวัวควาย โดยพิธีกรรมมี 3 วัน วันแรก (วันโฮม) เป็นวันรวมชาวบ้าน เริ่มต้นที่ศาลเจ้าปู่บ้านนาข้าว ตำบลนาข้าว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ผู้ที่เข้าร่วมงานจะร่วมกันแห่ไปยังวัดโพธิ์ศรี ซึ่งขบวนแห่จะมีร่างทรงของเจ้าปู่จิรมาณพ ร่างทรงเจ้าปู่ผ่านพิภพ นางแต่ง ผีชนน้ำ และคนจากทุกหมู่เหินแห่ไปรอบหมู่บ้าน โดยจะมีการร้องรำทำกันอย่างสนุกสนานตลอดการแห่ จะมีทำรำหลัก คือ การย่อตัวลง ขย่มตัว ยึดยุบ ตามจังหวะของกลองบั้งเดินขบวนไปยังวัดโพธิ์ศรี เมื่อถึงวัดพระก็จะตีกลองใหญ่ที่หอกลอง 3 ครั้ง ขบวนเดินวนรอบโบสถ์ 3 รอบ และนำดอกไม้ไปบูชาที่ปะรำพิธีเป็นอันเสร็จพิธีการ

วันที่สอง เรียกว่า “วันเล่น” (มือม่วนขึ้น) โดยเริ่มพิธีด้วยการบวงสรวงผีเจ้าปู่ที่ศาลของหมู่บ้าน และจะมีการอัญเชิญพระอุปคุต พร้อมบั้งไฟ 5 ลูก แห่ไปที่วัดโพธิ์ศรี เมื่อถึงวัดจะแห่รอบโบสถ์ 3 รอบ เชิญพระอุปคุตประทับไว้ที่หออุปคุตเพื่อมาปกป้องชาวบ้านให้ปลอดภัย ส่วนคนในหมู่บ้านจะเตรียมอาหารไว้ต้อนรับผีชนน้ำและญาติพี่น้อง เมื่อถึงเวลาจะรวมตัวกันเหินไปที่โรงเรียนบ้านนาข้าวและแห่ไปยังวัด มีนางเทียมร่างทรงเจ้าปู่จิรมาณพ ร่างทรงเจ้าปู่ผ่านพิภพ จ้ำ นางแต่ง และร่างทรงวิญญาน ตามด้วยขบวนผีชนน้ำ มีขบวนบั้งไฟน้อย 5 บั้ง ชาวบ้านเรียกว่า “มะเขี่ย” เป็นขบวนดนตรีตีฆ้องตีกลองเป็นจังหวะให้ได้พอรำทำเพลงอย่างสนุกสนาน มีการร่วมทำบุญกัณฑ์หลอนเพื่อมอบถวายให้วัดและพระสงฆ์เป็นเสร็จพิธี แล้วนำบั้งไฟน้อยทั้งห้าบั้งไปจุดบูชาที่ศาลเจ้าปู่บ้านนาข้าว

วันที่สาม ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการจัดงาน ช่วงเช้ามีการทำบุญตักบาตรถวายอาหารแด่พระสงฆ์ที่วัด มีการแสดงพระธรรมเทศนาให้ศีลให้พรแก่ชาวบ้าน ส่วนช่วงบ่ายจะมีการแห่เพื่อรวบรวมจุดบั้งไฟไปถวายที่วัด จนถึงเวลาที่กำหนดเป็นอันเสร็จพิธีบุญประจำปีของหมู่บ้าน (ทรงสิริ วิจิราพันธ์, 2559: 33-42)

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ”

ตัวผิชนน้ำนั้นก็มีลักษณะเฉพาะตัว ใช้วัสดุที่ได้จากธรรมชาติและมีความงามตามรูปแบบฝีมือของความเป็นช่างพื้นบ้าน ใช้สีสดใส ลวดลายไม่ซ้ำซ้อน ไม่ประณีตบรรจงอย่างการวาดลายไทยมากนัก ชุดที่มีสีสดใสและไม่มีน้ำหนักมากนัก ผู้ใดสามารถเดินรำทำเพลงได้อย่างอิสระ ลวดลายบนหน้ากลิ้งถึงความสุข สนุกสนาน จึงเป็นที่มาของการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ”

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม จะใช้ผลงานชื่อ “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ หมายเลข 4” เป็นภาพตัวอย่างในการอธิบาย โดยจัดแบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

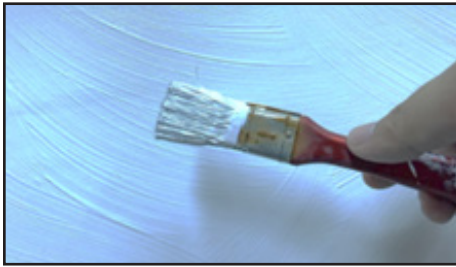
2.1 ทำภาพร่าง คือ การเริ่มต้นด้วยการถ่ายภาพเก็บข้อมูลในพื้นที่ประเพณีผิชนน้ำ และจากนั้นทำการคัดเลือกรูปภาพแล้วจะนำรูปภาพนั้นมาทำการเพิ่มเติมเส้นแสดงทิศทางการเคลื่อนไหว โดยใช้แอปพลิเคชัน Procreate application เครื่องมือ Smudge with current brush เพื่อเป็นหลักทางความคิด เป็นต้นแบบและภาพรวมเพื่อที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกด้วยการสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมในขั้นตอนต่อไป ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2: การทำภาพร่างจากภาพถ่ายสู่การเพิ่มเติมเส้นสี
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ข)

ภาพที่ 2 การแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงระหว่างภาพถ่ายต้นแบบไปสู่ภาพที่ผ่านการใช้เทคนิคผ่านแอปพลิเคชันโปรครีเอทแล้ว ปรากฏให้เห็นอารมณ์เส้นที่เคลื่อนไหวมากขึ้น

2.2 เตรียมพื้นผิวผ้าใบ คือ การระบายสีอะคริลิกสีขาวชนิดกึ่งเงาให้เป็นผิวเรียบทั่วทั้งภาพ จำนวน 1 รอบ และเมื่อสีแห้งแล้วทำการระบายสีเป็นรอบที่ 2 โดยให้เกิดพื้นผิวที่มีลักษณะเป็นเส้นนูน ส่งผลให้เห็นถึงเส้นที่เป็นน้ำหนักก่อนซ้อนอยู่ทั่วทั้งภาพหลักจากการผ่านขั้นตอนการชุดเช็ดสี ดังภาพที่ 3

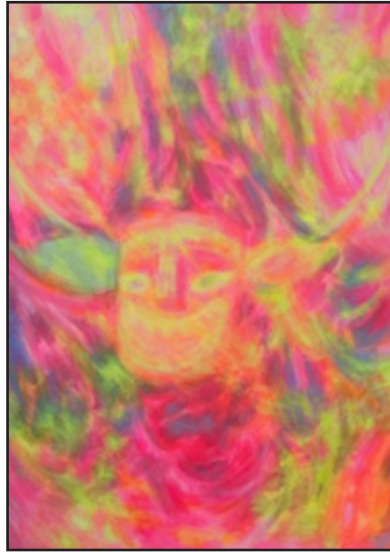

ภาพที่ 3: การสร้างพื้นผิวในขั้นตอนการเตรียมพื้นผิวผ้าใบ
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ข)

ภาพที่ 3 ภาพการแสดงขั้นตอนการสร้างพื้นผิวเส้นนูนในผิวผ้าใบ ความนูนของเส้นจะปรากฏขึ้นในการชุดเช็ดสี และเพื่อเตรียมพื้นผิวให้มีความลื่นมากขึ้น

2.3 ระบายสีน้ำหนักก่อน คือ การระบายสีอะคริลิกสะท้อนแสง (สีขั้นที่ 1) ให้ได้น้ำหนักก่อนที่แสดงความสดสว่างของสีไปทั่วทั้งภาพ เพื่อเป็นการกำหนดเฉดสีและทิศทางของเส้นสีที่จะเกิดจากขั้นตอนการชุดเช็ดสีในขั้นตอนต่อไป ซึ่งส่วนของการสร้างสรรค์งานชิ้นอื่นก็จะมีการคัดเลือกชุดสีที่แตกต่างกันไป

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผืนน้ำ”

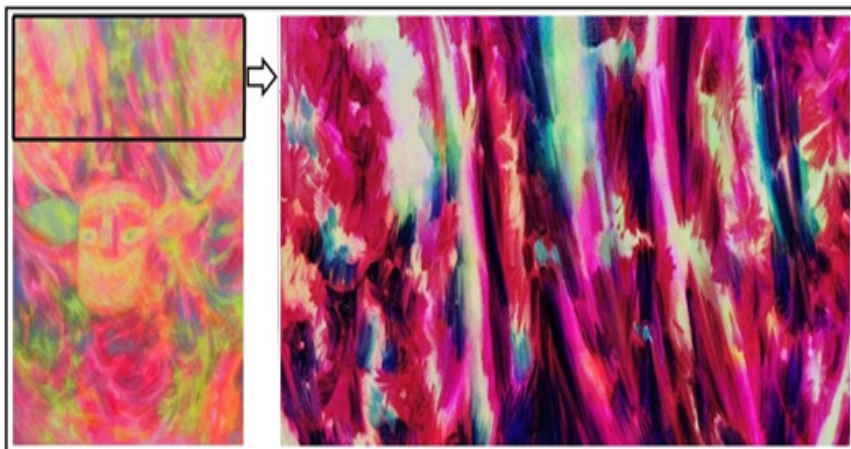

ภาพที่ 4: การระบายสีน้ำหนักอ่อน

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ค)

ภาพที่ 4 การระบายสีชั้นที่ 1 ด้วยสีอะคริลิกผสมสีสะท้อนแสง ให้ได้สีน้ำหนักอ่อนเพื่อเตรียมกลุ่มสีในการระบายสีน้ำมันน้ำหนักเข้มในขั้นตอนต่อไป

2.4 ระบายสีน้ำหนักเข้ม (สีชั้นที่ 2) คือ การสร้างน้ำหนักกลางและเข้มในภาพ โดยทำการระบายสีน้ำมันทับสีชั้นที่ 1 ด้วยลักษณะที่เปียกชุ่ม สีที่ใช้จะเน้นสีที่โปร่งใส (Transparent) ไม่ใช่เป็นก้อนสีหนาทึบแสง เพื่อให้สีมีความผสมผสานกันระหว่างสีอะคริลิกสะท้อนแสงในชั้นที่ 1 เข้ากับสีน้ำมันในสีชั้นที่ 2 และทำให้เกิดสีใหม่เพิ่มขึ้น โดยจะเห็นได้ชัดเมื่อผ่านขั้นตอนของการชุบเช็ดสีในลำดับต่อไป

ภาพที่ 5: ตัวอย่างแสดงส่วนขยายการระบายสีน้ำมันน้ำหนักเข้ม

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ค)

ภาพที่ 5 การแสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบระหว่างสีชั้นที่ 1 และสีชั้นที่ 2 ที่เป็นสีน้ำมันลักษณะโปร่งใสและเปียกชุ่ม เพื่อเตรียมพร้อมในการชุดเช็ดสีต่อไป

2.5 ชูดเช็ดสีเมื่อระบายสีน้ำมันที่เปียกชุ่มและขณะที่สียังไม่แห้งจะทำการชุดเช็ดสี โดยใช้วัสดุคือ แท่งยาง กระดาษซับสี เพื่อให้เกิดเส้นในลักษณะ ขอบคมชัด และเส้นขอบไม่คมชัด และมีขนาดใหญ่ เล็กผสมผสานกับการกำหนดทิศทางของเส้น และในการชุดเช็ดสีนี้จะเป็นการใช้อารมณ์ที่ฉับพลันประกอบด้วยใช้จินตนาการของเส้นสี ไม่พิถีพิถันมากนัก เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงอารมณ์ที่สนุกสนานของจินตนาการการเคลื่อนไหวของเส้นสีที่กระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ ดังเช่นภาพผลงานตัวอย่างชื่อ “ผิวน้ำหมายเลข 4” ดังภาพที่ 6 และ 7

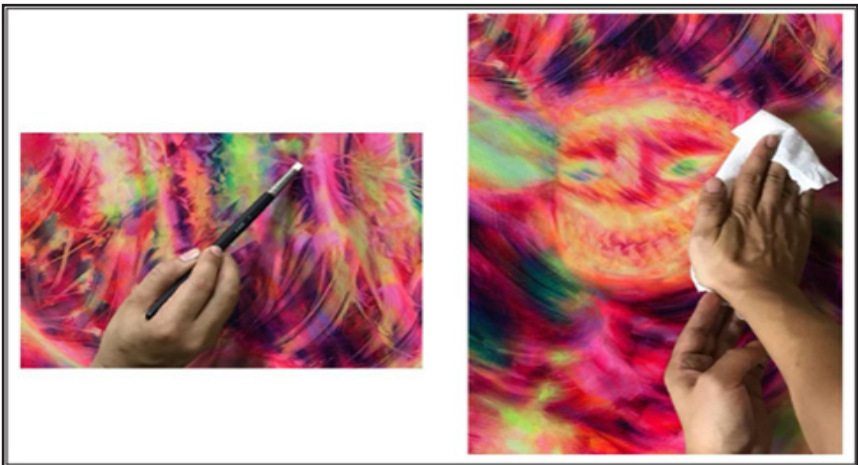
การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผืนน้ำ”

ภาพที่ 6: วัสดุที่ใช้ในการขีดสี

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ข)

ภาพที่ 6 วัสดุเครื่องมือที่สำคัญในเทคนิคการขีดสี ได้แก่ กระดาษซับสี พู่กัน หัวยาง แท่งยาง เพื่อให้ได้ผลของเส้นสีที่หลากหลาย เช่น เส้นขอบคม เส้นขอบนุ่มนวล

ภาพที่ 7: การขีดสีด้วยยางและกระดาษซับสี

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ง)

ภาพที่ 7 ภาพแสดงผลของขั้นตอนเทคนิคการชุตเซ็ดสี โดย ภาพซ้ายมือ แสดงผลเส้นที่มีลักษณะขอบคม จากพู่กันหัวยาง และภาพขวา แสดงให้เห็นถึงการใช้กระดาษซับสี ให้ผลเส้นที่มีเส้นที่มีขอบนุ่มนวล

2.6 เคลือบภาพ เมื่อผ่านขั้นตอนจากการชุตเซ็ดสีน้ำมันแห้งสนิทแล้ว จะทำการเคลือบเงาภาพด้วยสเปรย์วานิชใสชนิดเคลือบสีน้ำมัน โดยข้อดีของการพ่นสเปรย์จะรักษาหน้าภาพงานและมีผลกระทบกับผิวสีที่บางใส่น้อยที่สุด ทำให้ภาพมีสีที่สดใส มีความฉ่ำ และเงางาม สีน้ำหนักเข้มจะแสดงมิติของสีที่ให้ความลึกมากขึ้น และยังเป็นการรักษาผิวหน้าของภาพให้มีความคงทนทานต่อการเก็บรักษาด้วย

ภาพที่ 8: ผลงาน “สี่ขนน้ำ หมายเลข 4” ที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567จ)

ภาพที่ 8 ภาพเสร็จสมบูรณ์แล้วหลังจากการเคลือบด้วยการฉีดพ่นสเปรย์วานิชใส ส่วนการใช้วานิชชนิดใช้แปรงทานั้น จะทำให้เกิดรอยถลอกในจุดที่มีสีน้ำมันบางใส อาจสร้างความเสียหายให้กับผลงานได้

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

สรุปขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ” มี 6 ขั้นตอน คือ 1) การทำภาพร่าง คือการเลือกภาพถ่ายผิวน้ำเพิ่มเติมเส้นสีด้วย แอปพลิเคชั่นโปรครีเอท เพื่อกำหนดภาพรวมของงานจิตรกรรม 2) ทำพื้นผิวผ้าใบด้วยการ ทาสีอะคริลิกสีขาวให้เกิดเส้นนูนขึ้นด้วยแปรง 3) ระบายสีน้ำหนังก่อนด้วยสีอะคริลิกผสม สีสะท้อนแสง 4) ระบายสีน้ำหนักเข้มด้วยน้ำมันสร้างน้ำหนักกลางและเข้ม เน้นสีที่มีความ โปร่งใสและเปียกชุ่ม 5) ขูดขีดสี ทำในขณะสียังไม่แห้ง ด้วยวัสดุ เช่น กระดาษขัดสีและ ยาง ใช้อารมณ์ฉับพลันเพื่อให้เกิดเส้นที่หลากลายกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ และแสดงถึง อารมณ์ของเส้นสีที่เคลื่อนไหว และ 6) เคลือบภาพด้วยสเปรย์วานิชเคลือบภาพสีน้ำมัน

3. การวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ” แบ่งออก ได้เป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

3.1 การขบเน้นสีและเส้น สามารถวิเคราะห์แบ่งออกได้เป็น 3 ข้อ ดังนี้

3.1.1 การขบเน้นเส้นและสีด้วยการทำภาพร่าง คือ นำภาพถ่ายข้อมูล ผิวน้ำมาปรับแต่งผ่านแอปพลิเคชั่น “โปรครีเอท” (Procreate) ใช้เครื่องมือ Smudge with current brush ให้เส้นและสีเลื่อนไหลออกไปนอกกรอบผิวน้ำ แสดงถึงอารมณ์ สนุกแห่งสีสันความสุข

3.1.2 การขบเน้นสีและเส้นขั้นที่ 1 คือ การระบายสีอะคริลิกสะท้อนแสง ในลักษณะสีที่ให้ค่าน้ำหนักก่อนทั่วทั้งภาพ เพื่อให้สีมีความสดใสมากกว่าความเป็นจริง และเพื่อเป็นการสร้างโทนของกลุ่มชุดสีในผลงานด้วย และเพื่อเป็นการกำหนดแนวทิศทาง ของเส้น

3.1.3 ขั้นตอนการขบเน้นสีและเส้นสีขั้นที่ 2 คือ การสร้างและเน้น น้ำหนักเข้มของเส้นสี เทคนิคสีน้ำมัน ใช้สีลักษณะโปร่งใส (Transparent) และเปียกชุ่ม ซึ่ง สีน้ำมันที่ทับซ้อนกับสีอะคริลิกสะท้อนแสงนั้นจะปรากฏสีใหม่ขึ้น และการเน้นให้เกิดเส้น เพิ่มขึ้นจากรอยพู่กันที่ปิดป้ายอย่างฉับพลัน ทิศทางของสีแปรปรวนเป็นตัวช่วยกำหนดแนวทาง ในการทำเทคนิคการขูดขีดสีต่อไป

ภาพที่ 9: การขบเน้นเส้นและสีจากการร่างภาพสู่การระบายสีขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฉ)

ภาพที่ 9 การแสดงภาพเปรียบเทียบการขบเน้นสีทั้ง 3 ขั้นตอน คือ 1) การเน้นเส้นและสีด้วยการทำภาพร่าง 2) การเน้นเส้นและสีขั้นที่ 1 และ 3) การเน้นเส้นและสีขั้นที่ 2

3.2 การขุดเซตสี ขั้นตอนนี้ต่อเนื่องจากการระบายสีขั้นที่ 2 โดยในขณะที่สีน้ำมันนั้นยังเปียกชุ่ม ให้ทำการขุดเซตสีด้วยวัสดุ 2 ชนิด คือ แท่งยางและกระดาษขบสี เพื่อทำให้เกิดเส้นที่หลากหลายกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ ขุดเซตสีด้วยอารมณ์ที่ฉับพลัน ใช้ลักษณะของอารมณ์แบบอัตโนมัติโดยไม่มีการควบคุมอารมณ์ของเส้นมากเกินไป แต่ก็ยังคงคำนึงถึงทิศทางของเส้นในผลงานด้วย สามารถวิเคราะห์การขุดเซตสีได้ 2 ลักษณะ คือ การขุดเซตสีเพื่อสร้างเส้นที่มีขอบคมชัด และการขุดเซตสีเพื่อสร้างขอบเส้นที่นุ่มนวล

3.2.1 การขุดเซตสีเพื่อสร้างเส้นที่มีขอบคมชัด คือ การใช้แท่งยางหรือฟู่กันหัวยาง ในการขุดเซตสี คุณสมบัติของยางจะทำให้เส้นที่ได้นั้นมีลักษณะที่เป็นความคมชัดของขอบเส้น และสามารถทำขนาดของเส้นได้หลากหลาย ดังภาพที่ 10

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผืนน้ำ”

ภาพที่ 10: การขีดเส้นด้วยฟู่กันห้วยางเพื่อสร้างเส้นที่มีขอบคมชัด

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ช)

ภาพที่ 10 การแสดงให้เห็นถึงวิธีการของเทคนิคขีดเส้นด้วยฟู่กันห้วยาง เพื่อให้เกิดเส้นลักษณะที่มีขอบคม

3.2.2 การขีดเส้นเพื่อสร้างขอบเส้นที่นุ่มนวล คือ การใช้กระดาษชำระในการซับสี ซึ่งมีคุณสมบัติที่สามารถทำให้เส้นที่ออกมานั้น มีลักษณะเส้นที่มีความนุ่มนวล ขอบเส้นไม่คมชัด และสามารถทำเส้นให้ออกมาหลากหลายขนาด ดังภาพที่ 11

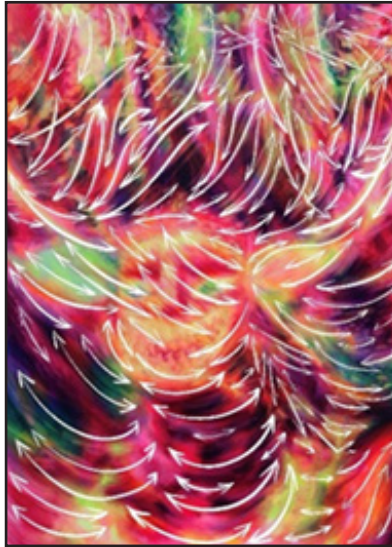
ภาพที่ 11: การขูดขีดสีด้วยกระดาษซับสีเพื่อสร้างขอบเส้นที่นุ่มนวล

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ช)

ภาพที่ 11 การแสดงให้เห็นถึงวิธีการของเทคนิคขูดขีดสีด้วยกระดาษซับสี เพื่อให้เกิดเส้นลักษณะขอบนุ่มนวล

3.3 ทิศทางของเส้น ทิศทางของเส้นมีส่วนที่สำคัญในผลงาน ทำให้เกิดความรู้สึกของสีเส้นที่กำลังเคลื่อนไหวไปทั่วทั้งภาพ โดยโครงสร้างของทิศทางเส้นตั้งแต่กระบวนการร่างภาพ การระบายสีขั้นที่ 1 การระบายสี ขั้นที่ 2 และการขูดขีดสี นั้น ส่งผลทำให้เกิดลักษณะของเส้นที่แตกต่างและต่อเนื่องกัน ดังภาพที่ 12

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

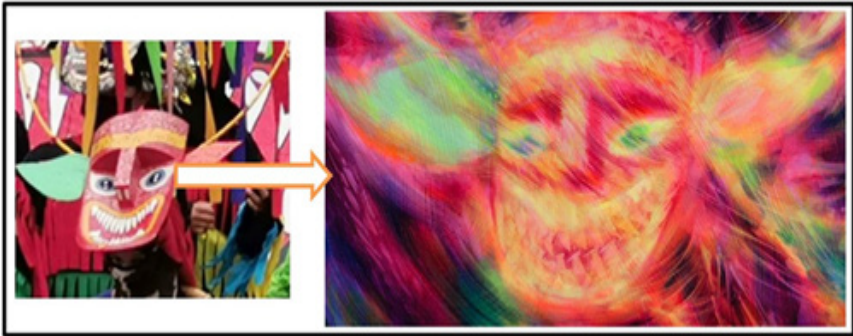
ภาพที่ 12: แสดงการวิเคราะห์ทิศทางการเคลื่อนไหวของเส้น

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ณ)

ภาพที่ 12 การวิเคราะห์ทิศทางการเคลื่อนไหวของเส้นและสีที่อยู่ภายในผลงาน

3.4 กึ่งนามธรรมและแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) จากการที่ได้สร้างสรรค์ผลงานชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ” แล้วนั้น พบว่ามีการวิเคราะห์แบ่งได้เป็นกึ่งนามธรรมและแสดงพลังอารมณ์อยู่ภายในผลงาน โดยวิเคราะห์ในส่วนของเทคนิคการขีดสี ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ข้อ ดังนี้

3.4.1 กึ่งนามธรรม คือ การลดทอน ตัดทอนรายละเอียดจากภาพผิวน้ำ ออก และเพิ่มเติมอารมณ์ความรู้สึกในจินตนาการถึงการเคลื่อนไหวของสีสัน ซึ่งผลของเทคนิคการขีดสีที่ปรากฏขึ้นภายในภาพ พบการลดทอนรูปทรงความคมชัดของรูปทรงผิวน้ำออก และได้เพิ่มเส้นและสีเข้าแทนที่ ทำให้รูปลักษณะของผิวน้ำนั้นไม่ชัดเจน ส่งผลทำให้เส้นและสีนั้นทำให้ภาพมีความรู้สึกเคลื่อนไหวไปทั่วทั้งภาพ ดังภาพที่ 13

ภาพที่ 13: แสดงความเป็นกึ่งนามธรรม

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ญ)

ภาพที่ 13 แสดงให้เห็นภาพถึงความเป็นกึ่งนามธรรม ด้วยการถ่ายทอดส่วนแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) โดยเน้นที่การเพิ่มเติมเส้นและสีให้มีการเคลื่อนไหวมากขึ้น

3.4.2 แสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) คือ การถ่ายทอดอารมณ์แห่งความงามของเส้นและสีลงในผลงาน โดยไม่แสดงรูปทรงหรือสิ่งที่ให้ดูออกว่าคืออะไร ส่วนที่พบในส่วนนี้นั้นคือการลดทอน ดัดทอนรูปทรงผิวน้ำออก คงไว้เพียงทัศนธาตุของเส้นและสี ซึ่งผลที่เกิดจากเทคนิคการขีดเส้น ด้วยอารมณ์ที่ฉับพลัน เน้นที่อารมณ์ของการสร้างเส้น และสีให้เกิดอารมณ์ของความเคลื่อนไหวให้เกิดขึ้นภายในภาพ ดังภาพที่ 14

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผืนน้ำ”

ภาพที่ 14: แสดงการประสานเส้นสี

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ก)

ภาพที่ 14 การแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างการประสานเส้นและสี โดยภาพด้านบนฝั่งขวามือคือภาพการประสานเส้นสีด้วยเส้นลักษณะขอบคม และภาพด้านล่างฝั่งขวามือคือภาพการประสานเส้นสีด้วยเส้นลักษณะที่นุ่มนวล

ภาพที่ 15: เปรียบเทียบภาพข้อมูลผีขนน้ำและภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฐ)

ภาพที่ 15 ภาพการเปรียบเทียบระหว่างภาพข้อมูลผีขนน้ำและภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

สรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องในผลงานจิตรกรรมชุด “สืสันและความสุขแห่งผีขนน้ำ”

1. ผลการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของ “ประเพณีผีขนน้ำ” บ้านนาข้าว อำเภอเชียงคน จังหวัดเลย สรุปได้ว่าประเพณีผีขนน้ำมีบทบาทที่สำคัญต่อชาวบ้านมีความเชื่อในการเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในเชิงสัญลักษณ์ในพิธีการ เพื่อให้เกิดความสามัคคีของคนในชุมชนแสดงความกตัญญูทวดเวทต่อบรรพบุรุษและดวงวิญญาณของว้าว ควายที่เคยให้ความช่วยเหลือ ให้บันดาลความสุขและความอุดมสมบูรณ์ เป็นขวัญกำลังใจในการดำรงชีวิต

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

2. ผลการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ” มีวิธีการ 6 ขั้นตอน คือ 1) การทำภาพร่าง คือการเลือกภาพถ่ายผิวน้ำเพิ่มเติมเส้นสีด้วยแอปพลิเคชันโปรครีเอท เพื่อกำหนดภาพรวมของงานจิตรกรรม 2) ทำพื้นผิวผ้าใบด้วยการทาสีอะคริลิกสีขาวให้เกิดเส้นนูนขึ้นด้วยแปรง 3) ระบายสีน้ำหนักอ่อนด้วยสีอะคริลิกผสมสีสะท้อนแสง 4) ระบายสีน้ำมันสร้างน้ำหนักกลางและเข้ม เน้นสีที่มีความโปร่งใสและเปียกชุ่ม 5) ในขณะที่สียังไม่แห้งจะทำการชุตขีดสีด้วยวัสดุ เช่น กระจกขี้สี้และยาง ด้วยอารมณ์ที่ฉับพลัน เพื่อให้เกิดเส้นที่หลากหลายกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ แสดงออกถึงอารมณ์ของเส้นสีที่เคลื่อนไหว และ 6) ทำการฉีดยาเคลือบภาพด้วยสเปรย์วานิชเคลือบภาพสีน้ำมัน

3. ผลการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ” พบว่ามีการ “เน้นสีและเส้น” ที่เป็นประเด็นสำคัญใน 6 ข้อ คือ 1) การเพิ่มสีและเส้นในภาพร่างโดยนำภาพถ่ายผิวน้ำมาแก้ไขด้วยแอปพลิเคชันโปรครีเอท 2) การเพิ่มสีและเส้นในการระบายชั้นที่ 1 ด้วยสีอะคริลิกสะท้อนแสงน้ำหนักอ่อน 3) การเพิ่มสีและเส้นด้วยการระบายสีชั้นที่ 2 สีน้ำมันน้ำหนักเข้มด้วยสีแปลงฉับพลัน 4) การเพิ่มสีและเส้นด้วยการชุตขีดสีน้ำมันด้วยกระจกขี้สี้และแท่งยางเพื่อให้เกิดเส้นที่หลากหลาย 5) พบทิศทางของเส้นกระจายไปทั่วทั้งภาพให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหว และ 6) พบความเป็นกึ่งนามธรรมและการแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) เกิดจากการลดทอนรูปทรงผิวน้ำและการชุตขีดสีอย่างอิสระด้วยอารมณ์ที่ฉับพลัน

ภาพผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

ภาพที่ 16: “ผิวน้ำ หมายเลข 1”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 110 x 90 ซม., 2565
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฐ)

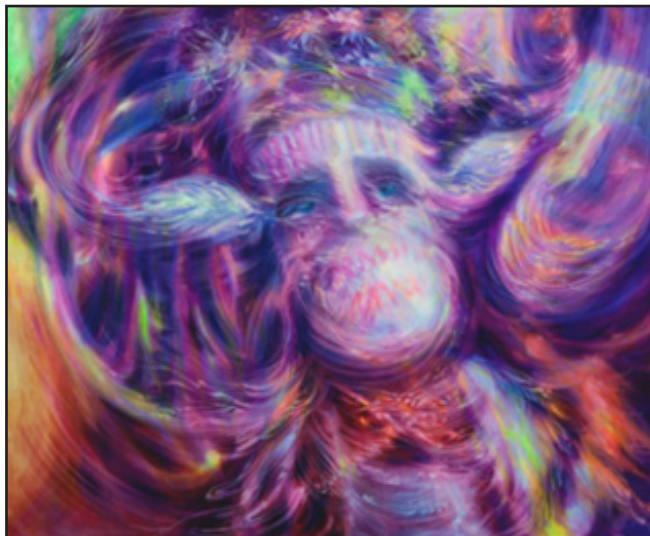
ภาพที่ 16 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีแดง สีม่วง และสีน้ำเงิน

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

ภาพที่ 17: “ผิวน้ำ หมายเลข 2”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 110 x 90 ซม., 2565
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ท)

ภาพที่ 17 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีส้ม และสีน้ำเงิน

ภาพที่ 18: “ผิวน้ำ หมายเลข 3”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 x 110 ซม., 2565
ที่มา: สติธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ผ)

ภาพที่ 18 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีม่วง สีน้ำเงิน และสีส้ม

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

ภาพที่ 19: “ผิวน้ำ หมายเลข 4”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 x 80 ซม., 2566
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ณ)

ภาพที่ 19 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีส้ม สีชมพู และสีม่วง

ภาพที่ 20: “ผิวน้ำ หมายเลข 5”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 × 80 ซม., 2566

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ด)

ภาพที่ 20 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีเขียว สีน้ำเงิน และ
สีชมพู

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

ภาพที่ 21: “ผิวน้ำ หมายเลข 6”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 x 80 ซม., 2566
ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ด)

ภาพที่ 21 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีส้ม สีแดง และสีม่วง

ภาพที่ 22: “ผิวน้ำ หมายเลข 7”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 x 80 ซม., 2567

ที่มา: สิทธิวัฒน์ วรรณคำ (2567ถ)

ภาพที่ 22 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีเหลือง สีแดง และ สีน้ำเงิน

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

ภาพที่ 23: “ผิวน้ำ หมายเลข 8”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 110 x 85 ซม., 2567

ที่มา: สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ท)

ภาพที่ 23 มีการกำหนดแนวคิดในการเลือกใช้ชุดสี คือ สีเหลือง สีเขียว สีนํ้าเงิน และสีม่วง

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยการสร้างสรรค์ผลงานชุด “สีสันความสุขแห่งผิวน้ำ” อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของ “ประเพณีผิวน้ำ” บ้านนาข้าวอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย พบสาระสำคัญ 2 ข้อ คือ 1) เป็นพิธีกรรมที่เกี่ยวกับความเชื่อในการเคารพสักการะต่อผี สิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยสื่อสารผ่านร่างทรง และพิธีการทางพุทธศาสนา แสดงถึงความสามัคคีและความกตัญญูต่อบรรพบุรุษและ

ดวงวิญญาณของวัว ควายที่เคยให้ความช่วยเหลือ ช่วยลดบันดาลความสุขและความอุดมสมบูรณ์ เป็นขวัญกำลังใจในการดำรงชีวิตให้แก่ผู้คนในชุมชน 2) การละเล่นผีขนน้ำ ผู้เล่นจะต้องสร้างและใส่หน้ากากผีขนน้ำที่มีรูปร่างมาจากวัวและควาย มีการประดับริ้วผ้าที่มีสีสันที่สดใส และร่วมกันเต้นรำกันอย่างครึกครื้นสนุกสนาน ดังการได้รับพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ได้มีความสุขอุดมสมบูรณ์

ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างประเพณีผีขนน้ำกับผีตาโชน คือ เป็นพิธีกรรมที่เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผสมผสานกับพิธีทางพุทธศาสนา และมีหน้ากากใส่ชุดในการร่วมพิธีเต้นรำกันอย่างสนุกสนานเช่นกัน ส่วนความแตกต่างก็คือหน้ากาก โดยผีขนน้ำนั้นเป็นความเชื่อเรื่องการนำความอุดมสมบูรณ์มาแก่หมู่บ้าน ชาวบ้านจึงเก็บรักษาไว้ที่บ้านได้ แต่หน้ากากผีตาโชนตามความเชื่อดั้งเดิมนั้น จะไม่เก็บไว้ที่บ้านเพราะเป็นความเชื่อเรื่องผีตามคนเข้ามาหมู่บ้าน จึงเมื่อใช้ในงานเสร็จพิธีแล้วจะต้องนำไปปล่อยให้ไหลตามแม่น้ำไป และทำชุดผีตาโชนขึ้นใหม่ทุกปี

2. ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผีขนน้ำ” มีวิธีการ 6 ขั้นตอน คือ 1) การทำภาพร่าง 2) ทำพื้นผิวผ้าใบ 3) ระบายสีน้ำหนักอ่อนด้วยสีอะคริลิก 4) ระบายสีน้ำมันสร้างน้ำหนักกลางและเข้ม 5) ขูดขีดสี 6) เคลือบภาพ เทคนิคการขูดขีดสีมีความสอดคล้องกับทฤษฎีกึ่งนามธรรมและการสำแดงพลังอารมณ์ ในประเทศไทยนั้น เริ่มจากการประกวดศิลปกรรมแห่งชาติ ในช่วงหลังมรดกกรรมของศิลป์พระศรี (พ.ศ. 2435-2505) (ถึงแก่กรรมวันที่ 14 พฤษภาคม 2505) ที่นิยมทำ เช่น นามธรรม หรือศิลปะไม่แสดงลักษณะ (Non-Representational Art) ศิลปะไร้วัตถุวิสัย (Non-Objective Art) ศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract Art) ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ลัทธิแนวฉากนิยม (Cubism) ลัทธิเหนือจริง (Surrealism) โดยมีศิลปินไทยและเทศที่ใช้เทคนิคการขูดขีดสี อย่างเช่น อนันต์ ปาณินท์ อิทธิพล ตั้งโฉลก เจอร์ฮาร์ด ริคเตอร์ (Gerhard Richter) เป็นต้น (วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. 2548: 303)

3. การวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม ชุด “สีสันและความสุขแห่งผีขนน้ำ” พบประเด็นสำคัญ คือ การขบขันเส้นและสี การขูดขีดสี ทิศทางของเส้นที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว และความเป็นนามธรรม โดยมีความสอดคล้องกับทฤษฎี ดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สับสนและความสุขแห่งผิวน้ำ”

นามธรรม (Abstract) ทางใจ หรือคติทางใจ ตรงข้ามกับรูปธรรม คือ ไม่ใช่รูปจากของจริง จึงไม่เกี่ยวกับรูปทางวัตถุหรือรูปทางความคิดโดยตรง แต่เป็นวิธีที่ล่องเอาคอนสเม็ปต์ที่มีซ่อนเร้นอยู่ในสิ่งนั้นออกมาให้ปรากฏเห็น เรื่องทางใจนี้อาจสับสนกับอุดมคติ (Ideal) แต่ทว่าสิ่งที่ประกอบหรือถอดเอามาจากรูปแห่งธรรมชาติ โดยประกอบขึ้นอย่างประณีตและสมบูรณ์ตามแง่ของความคิดเห็นที่เป็นคติกำหนดนิยม (Conventionalism) (ศิลป์ พีระศรี, 2553: 15-16) คำว่ากึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) หมายถึง ผลงานทัศนศิลป์ที่มีลักษณะการลดตัดทอนสิ่งที่เห็นออก เหลือไว้แต่สิ่งสำคัญที่ต้องการเน้น โดยคงเหลือเค้าโครงบางส่วน เป็นคำเรียกกระบวนแบบ (Style) ในการสร้างงานวิจิตรศิลป์ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้ แบบเหมือนจริง (Realistic) กึ่งนามธรรม (Semi-abstract) นามธรรม (Abstract) (กัจจกร สุนพงษ์ศรี, 2556: 275) และ คตินิยมภาวะอัตโนมัติ (Automatism) ศัพท์คำนี้ใช้เรียกลักษณะแบบอย่างของผลงานและวิธีการสร้างที่พวกศิลปินกลุ่ม Surrealism นิยมมาใช้ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี เช่น ห้ามควบคุมจิตสำนึก (Suppression of conscious control) ในการจัดองค์ประกอบศิลป์หรือการสร้างงานนั้น ต้องปล่อยให้มันเป็นไปอย่างอิสระตามจินตภาพของจิตใต้สำนึก หรือการลากเส้นไปตามอารมณ์โดยไม่มีคาดการณ์ไว้ก่อนให้เป็นการปลดปล่อยของพลังสร้างสรรค์ อย่างคตินิยมภาวะอัตโนมัติ (Automatism) ของจิตใต้สำนึก หรือใช้วิธีหยด สาด ราดสีหรือปล่อยให้สีไหลย่อยตามใจชอบ วิธีการเหล่านี้ล้วนเป็นภาวะอัตโนมัติเป็นที่นิยมทำของพวก ลัทธิเกินจริง (Surrealism) ทั้งหลาย เพื่อผลรูปธรรมหรือสิ่งที่เกี่ยวกับวิญญาณหรือสิ่งที่นอกเหนือจากธรรมชาติ เป็นการกระทำที่ได้จัดเตรียมมาก่อนหรือจัดขึ้นโดยทันทีทันใด (กัจจกร สุนพงษ์ศรี, 2559: 61)

บทสรุป

ประเพณีผิวน้ำมีบทบาทที่สำคัญตามความเชื่อเรื่องการสักการะแต่่วิญญาณและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีรูปทรงทางศิลปะจากชุดและหน้ากากที่ได้แรงบันดาลใจจากวัควายที่เคยช่วยเหลือคนในหมู่บ้าน สร้างพิธีกรรมที่มีความหมายเรื่องความสุข ความอุดมสมบูรณ์ ให้ฝนตกตามฤดูกาล บทบาทหน้าที่ต่อชุมชนและสังคม ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้คนจำนวนมาก เช่น ครอบครัว เพื่อนบ้าน คนในชุมชน รวมถึงคนที่เข้าร่วมประเพณีเพื่อแสดงความกตัญญูตเวทีแก่คน สัตว์และผีบรรพบุรุษ ให้ช่วยคุ้มครองและดลบันดาลความสุขให้เกิดแก่คนในหมู่บ้านและผู้ที่เข้าร่วมเทศกาลนี้

การสร้างสร้งงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิชนน้ำ” คือ การทำวิจัยเชิงสร้างสรรค์ มีแนวความคิดจากความประทับใจในตัวผิชนน้ำที่มีสีสันและรูปทรงที่สวยงาม เกิดภาพจินตนาการถึงเส้นสีที่เคลื่อนไหวล้อมรอบตัวผิชนน้ำ และถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรม เพื่อให้เห็นถึงภาพความงามใหม่และสื่อถึงอารมณ์ความสุข สนุกสนานจากประเพณีผิชนน้ำ จากการศึกษาเก็บข้อมูลประเพณีผิชนน้ำ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความรู้ความเข้าใจและได้สัมผัสถึงบรรยากาศแห่งความสุขสนุกสนานของผู้คนที่ร่วมงาน

องค์ความรู้ใหม่ได้อธิบายในขั้นตอนในการสร้างสร้งผลงานจิตรกรรมและทำการวิเคราะห์อธิบายส่วนสำคัญที่พบในผลงานจิตรกรรมเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและจากคำแนะนำของผู้ชมผลงานได้ให้ข้อคิดว่า ควรสร้างผลงานที่มีขนาดใหญ่ซึ่งจะทำให้อารมณ์ความรู้สึกของสีและเส้นได้มีการแสดงพลังแห่งการเคลื่อนไหวที่สนุกสนานได้อย่างเต็มที่

รายการอ้างอิง

- กัจกร สุนพงษ์ศรี. (2556). *สุนทรียศาสตร์ หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปวิจารณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ 1991.
- กัจกร สุนพงษ์ศรี. (2559). *พจนานุกรมศัพท์ทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงสิริ วิจิธรานนท์. (2559). ประเพณีผิชนน้ำ: กรณีศึกษาประเพณีผิชนน้ำบ้านนาข้าวอำเภอเชียงคานจังหวัดเลย. *ว.วิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร*, 1(1), 33-42.
- ไทยโรจน์ พวงมณี. (2554). *การศึกษาอัตลักษณ์ประเพณีผีตาโขน ผิชนน้ำ และประเพณีแห่ต้น ดอกไม้: การออกแบบสร้งสร้งชุดการแสดงสำหรับการนำเสนอภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดเลย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. (2548). *ศิลปะในประเทศไทย จากศิลปะโบราณในสยามถึงศิลปะสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: ลาตพรวา.

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผืนน้ำ”

- ศิลป์ พีระศรี. (2553). *ศิลปะวิชาการ 3 ศิลปะสงเคราะห์ พจนานุกรมศัพท์ศิลปะตะวันตก* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วิสคอมเซ็นเตอร์.
- สาธิต รักสุทธิ. (2555). *สืบสานตำนานงานบุญประเพณีอีสาน*. กรุงเทพฯ: พัฒนา.
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2565ก). *ชบวนแห่งผืนน้ำ*. ณ บ้านนาข้าวตำบลนาข้าว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ข). *การทำภาพร่างจากภาพถ่ายสู่การเพิ่มเติมเส้นสี*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ข). *ภาพการสร้างพื้นผิวในขั้นตอนการเตรียมพื้นผิวผ้าใบ*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ค). *การระบายสีน้ำหนักอ่อน*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ค). *ตัวอย่างแสดงส่วนขยายการระบายสีน้ำมันน้ำหนักเข้ม*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ง). *วัสดุที่ใช้ในการชุดเซตสี*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ง). *การชุดเซตสีด้วยยางและกระดาษซับสี*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567จ). *“ผืนน้ำ หมายเลข 4”, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 90 x 80 ซม., 2566*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 25 เมษายน
- สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฉ). *การขั้บเน้นเส้นและสีจากการร่างภาพสู่การระบายสีชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน

- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ช). *การขุดเข็ดลีด้วยทุ่กันห้วยางเพื่อสร้างเส้นที่มีขอบคมชัด*.
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่
10 มิถุนายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ข). *การขุดเข็ดลีด้วยกระดาษขี้สเพื่อสร้างขอบเส้นที่นุ่มนวล*.
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่
10 มิถุนายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฅ). *ภาพแสดงการวิเคราะห์ทิศทางการเคลื่อนไหวของเส้น*. ณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 20
มิถุนายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ญ). *ภาพแสดงความเป็นกึ่งนามธรรม*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฎ). *ภาพแสดงการประสานเส้นสี*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฏ). *ภาพเปรียบเทียบภาพข้อมูลสีขนน้ำและภาพผลงานที่เสร็จ
สมบูรณ์*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย.
ถ่ายเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฐ). *“สีขนน้ำ หมายเลข 1”, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 110 x 90 ซม.,
2565*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อ
วันที่ 8 เมษายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฑ). *“สีขนน้ำ หมายเลข 2”, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 110 x 90 ซม.,
2565*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อ
วันที่ 18 เมษายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ฒ). *“สีขนน้ำ หมายเลข 3”, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 90 x 110 ซม.,
2565*. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อ
วันที่ 25 เมษายน
- สิทธิวัฒน์ มีวันคำ (2567ณ). *ภาพผลงาน “สีขนน้ำ หมายเลข 4” ที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว*. ณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 20
มิถุนายน

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “สีสันและความสุขแห่งผิวน้ำ”

สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ด). “ผิวน้ำ หมายเลข 5”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 x 80 ซม., 2566. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 25 เมษายน

สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ค). “ผิวน้ำ หมายเลข 6”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 x 80 ซม., 2566. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 25 เมษายน

สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ข). “ผิวน้ำ หมายเลข 7”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 90 x 80 ซม., 2567. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 25 เมษายน

สิทธิวิวัฒน์ มีวันคำ (2567ท). “ผิวน้ำ หมายเลข 8”, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 110 x 85 ซม., 2567. ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตำบลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดเลย. ถ่ายเมื่อวันที่ 25 เมษายน

Received: November 21, 2024

Revised: February 28, 2025

Accepted: March 4, 2025